R.D. Clarke va dividir el sud de Londres en una quadrícula d'elements idèntics de $0{,}25\text{km}^2$ i hi va senyalar tots els impactes de bombes volants V1 i V2 caigudes durant la Segona Guerra Mundial. Va obtenir que 229 elements de la quadrícula no havien rebut cap impacte, 211 elements havien rebut 1 impacte, 93 elements havien rebut 2 impactes, 35 elements 3 impactes, 7 elements 4 impactes i 1 element havia rebut 5 impactes. En resum, si Y indica el nombre d'impactes per element i n_i el nombre d'elements (freqüència) que havien rebut $Y = i$ impactes, va obtenir les següents dades:

Y	0	1	2	3	4	5
n_i	229	211	93	35	7	1

Si $\mu = E(Y)$ és la mitjana de Y, determina els següents intervals de confiança bootstrap no paramètrics per μ:

- percentil bàsic,
- bootstrap percentil BCa,
- bootstrap-t (simetritzat) i
- bootstrap-t (no simetritzat).

A partir de les dades anteriors es pot comprovar que Y s'ajusta molt bé a una distribució de Poisson:

$$\Pr\{Y = i\} = e^{-\mu}\frac{\mu^i}{i!} \quad \text{per} \quad i = 0,1,2,\ldots$$

la qual cosa avala la hipòtesi que els impactes foren aleatoris, no dirigits contra determinats objectius específics. Suposant que efectivament Y es distribueix d'acord amb una Poisson, determina els mateixos intervals de confiança bootstrap anteriors, però ara utilitzant bootstrap paramètric Poisson.